

بررسی و تحلیل نحوه آموزش تلفظ زبان فارسی در مجموعه آموزشی آموزش فارسی به فارسی

رضامراد صحرابی^۱
شیوا مجیدی^۲

چکیده

پژوهش حاضر به بررسی و تحلیل نحوه آموزش تلفظ زبان فارسی در مجموعه آموزشی آموزش فارسی به فارسی در مرکز آموزش زبان و معارف اسلامی المهدی وابسته به جامعه المصطفی پرداخته و در پی پاسخ‌گویی به این پرسش است که مجموعه آموزشی مورد نظر این پژوهش تا چه میزان به مؤلفه‌های آموزش تلفظ توجه داشته است. در این پژوهش دو هدف اصلی دنبال شد: نخست، بررسی و تحلیل نحوه آموزش تلفظ زبان فارسی در مجموعه آموزشی منتخب. دوم، ارائه الگویی مبتنی بر یافته‌های نوین علمی در چارچوب رویکرد تکلیف محور برای آموزش تلفظ زبان فارسی به غیرفارسی‌زبانان. پژوهش حاضر به روش کتابخانه‌ای انجام شد. برای بررسی نحوه آموزش تلفظ در مجموعه آموزشی منتخب، ابتدا رویکردها، اصول، روش‌ها و تکنیک‌های آموزش تلفظ بررسی شد. سپس، سه فهرست وارسی پژوهشگر ساخته برای ارزیابی شیوه‌های آموزش تلفظ در این مجموعه آموزشی طراحی شد. این سه فهرست وارسی، به ترتیب، میزان بازنمایی رویکردهای بدلی - شهودی، تحلیلی - زبانی و چارچوب کائینگزورث را ارزیابی کردند. نتایج به دست آمده از بررسی و تحلیل نحوه آموزش تلفظ در مجموعه آموزشی آموزش فارسی به فارسی، نشان داد که این مجموعه، بیشترین همسویی را با رویکرد بدلی - شهودی و کمترین همسویی را با رویکردهای کائینگزورث و تحلیلی - زبانی داشته است. در نهایت، براساس یافته‌های پژوهش، یک طرح پیشنهادی مطابق با رویکرد تکلیف محور برای آموزش تلفظ زبان فارسی به غیرفارسی‌زبانان پیشنهاد شد.

کلید واژه‌ها:

آموزش تلفظ، رویکرد تکلیف محور، رویکرد بدلی - شهودی، رویکرد تحلیلی - زبانی.

۱. دانشیار زبان‌شناسی و آموزش زبان فارسی به غیرفارسی‌زبانان دانشگاه علامه طباطبائی، مدیر هسته پژوهش‌های بنیادی برای توسعه آموزش زبان فارسی به خارجیان. sahraei@atu.ac.ir

۲. نویسنده مسئول. کارشناس ارشد آموزش زبان فارسی به غیرفارسی‌زبانان دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.
majidishiva@yahoo.com

۱. مقدمه

غالباً این گونه تصور می‌شود که تلفظ^۳ یعنی درست ادا کردن کلمات یا آموزش درست نحوه تولید کلمات. درحالی که معنای تلفظ به این مفهوم نیست، بلکه به مفهوم نحوه ادراک شنونده است (نونان^۴، ۲۰۱۵). بنابراین، اگر نگاه‌مان را به معنای تلفظ اصلاح کنیم، آنگاه برنامه‌ریزی ما برای آموزش تلفظ متفاوت می‌شود.

از جمله مؤلفه‌هایی که در اکثر کتاب‌های درسی بدان توجه نشده، مؤلفه تلفظ است. تلفظ هم مقدمه و هم نتیجه آموزش مهارت‌هاست و یکی از دلایلی که هر فارسی‌آموزی را تشویق و ترغیب می‌کند که روند فارسی‌آموزی خود را ادامه بدهد، تلفظ اوست؛ به گونه‌ای که اگر تلفظ فارسی‌آموز صحیح باشد، او با علاقه‌بیشتری به آموختن زبان فارسی ادامه می‌دهد. چه بسان خستین اشتباه مؤلفان کتاب‌های درسی این باشد که آنان آموزش تلفظ و آموزش الفبا را یکسان می‌پنداشند. حال آنکه، آموزش الفبا جزئی از آموزش تلفظ است و مؤلفة تلفظ مقوله‌های متعددی همچون آهنگ کلام^۵، تکیه^۶ و سرعت گفتار^۷ را دربردارد (پنی ار^۸، ۲۰۱۲). دلیل چنین برداشت نادرستی از سوی مؤلفان و مدرسان این است که آموزش الفبا مقدمه بنیادی سلط طبقه تلفظ زبان است.

در رویکردهای جدید آموزش زبان، یکی از جنبه‌هایی که بدان توجه ویژه می‌شود، آموزش تلفظ است. بر این اساس، پژوهش حاضر به بررسی و تحلیل نحوه آموزش تلفظ زبان فارسی در مجموعه آموزشی آموزش فارسی به فارسی (فردی، زهرا، ناطق، ۱۳۸۹) در مرکز آموزش زبان و معارف اسلامی المهدی وابسته به جامعه‌المصطفی می‌پردازد و می‌کوشد تا براساس رویکردها^۹ و روش‌های^{۱۰} مختلف آموزش تلفظ و یافته‌های پژوهش، یک طرح پیشنهادی برای آموزش تلفظ زبان فارسی ارائه دهد.

۳ pronunciation.

۴ Nunan.

۵ intonation.

۶ stress.

۷ Speech speed.

۸ Penny ur.

۹ approach.

۱۰ method.

آنچه از آموزش تلفظ در آموزش زبان دوم / خارجی^{۱۱} مد نظر است، افزایش سطح دانش زبانی^{۱۲} زبان آموز در درک و به کارگیری صحیح واژه‌ها^{۱۳}، ادای صحیح واژه‌ها^{۱۴} و جمله‌ها^{۱۵} و در نهایت، دستیابی به گفتار روان و بی‌نقص برای انتقال مفهوم مورد نظر و برقراری ارتباط موفق است. از این‌رو، آموزش مشخصه‌های زنجیری^{۱۶} و زبرزنجیری^{۱۷} از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند.

لیان^{۱۸} (۱۹۹۷: ۲۲) دلایل بی‌توجهی به آموزش تلفظ را این‌گونه بر می‌شمارد: اهمیت نداشتن تلفظ، نقش کلیدی زبان آموزان در حوزه تلفظ، عدم امکان آموزش و ناآگاهی از چگونگی آموزش تلفظ، حتی وقتی تمایل به آموزش آن وجود دارد.

سلس مورسیا و همکاران^{۱۹} (۲۰۱۱) در کتاب آموزش تلفظ^{۲۰} اظهار می‌دارند که در مطالعات نوین آموزش زبان، دو رویکرد کلی بدلتی - شهودی^{۲۱} و تحلیلی - زبانی^{۲۲} برای آموزش تلفظ وجود دارد: «تا اواخر سده ۱۹ میلادی، معلمان و نویسنده‌گان کتاب‌های درسی در تدوین آثار خود، از رویکرد نخست بهره می‌برند؛ بدین‌گونه که معلم یا نویسنده براساس برداشت خود از املای واژه‌ها - که غالباً به لحاظ آوای^{۲۳} نیز اشتباه بود - عمل می‌کرد. رویکرد بدلتی - شهودی بر توانایی فراگیران زبان در گوش دادن به آواهای زبان مقصد و تقلید آنها بدون در اختیار داشتن اطلاعات مشخص استوار است. در رویکرد یادشده، فرض بر این است که الگوهای مناسب شنیداری در اختیار زبان آموزان قرار دارد. گفتنی است این امکان با معرفی دستگاه‌های ضبط صوت و آزمایشگاه‌های

foreign/ second language teaching .۱۱
linguistic knowledge .۱۲
phonemes .۱۳
words .۱۴
sentences .۱۵
segmental features .۱۶
suprasegmental features .۱۷
Liyan .۱۸
Celce-Murcia and et.al .۱۹
Teaching pronunciation .۲۰
intuitive-imitative approach .۲۱
analytic-linguistic approach .۲۲
phonetically .۲۳

زبان^۴ در اواسط قرن بیست و اخیراً با معرفی نوارهای ویدئویی و لوحهای فشرده فراهم آمده است» (سلس‌مورسیا و همکاران، ۲۰۱۱: ۲). رویکرد تحلیلی- زبانی، اطلاعات و ابزاری همچون الفبای آوانگار^۵، توصیف‌های تولیدی^۶، نمودارهای مربوط به دستگاه صوتی^۷، اطلاعات مقابله‌ای^۸ و دیگر ابزار مفید در شنیدن، تقلید و تولید آواها را به کار می‌گیرد. رویکرد اشاره‌شده به طور مستقیم زبان‌آموز را از اطلاعات وزنی^۹ و آوایی زبان مقصد آگاه می‌سازد و توجه او را به موارد نامبرده جلب می‌کند. سلس‌مورسیا و همکاران بر این باورند که رویکرد تحلیلی- زبانی، تکمیل‌کننده رویکرد بدلی- شهودی است، ولی جایگزین مناسبی برای آن به شمار نمی‌رود (همان‌جا).

پس از بررسی دو رویکرد آموزش تلفظ و شناخت راهکارهای آموزشی آن در حیطه آموزش زبان دوم، شیوه‌ها و تکنیک‌های آموزشی زیر برای آموزش تلفظ پیشنهاد شده است.

۱. تکلیف ارتباطی به همراه بازخورد^{۱۰} (سلس‌مورسیا و همکاران، ۲۰۱۱).
۲. آموزش و تشخیص صدای واکه‌ها^{۱۱} و همخوان‌ها^{۱۲} (مارک هنکوک^{۱۳}، ۲۰۰۳ و جاناتان مارکز^{۱۴}، ۲۰۰۷).
۳. آموزش تعیین تکیه در واژه و جمله از طریق تمرین و تکلیف (جاناتان مارکز، ۲۰۰۷).
۴. آموزش تشخیص آهنگ کلام (جرمی هارمر^{۱۵}، ۲۰۱۲).
۵. استفاده از جفت‌های کمینه^{۱۶}؛ (نونان، ۲۰۰۳: ۱۱۷).
۶. ابزارها و وسایل^{۱۷} (نونان، ۲۰۰۳: ۱۱۸).

language lab.	.۲۴
phonetic alphabet	.۲۵
articulatory descriptions	.۲۶
Sound device	.۲۷
Contrastive information	.۲۸
Rhythm information	.۲۹
feedback	.۳۰
vowels	.۳۱
consonants	.۳۲
Marck Hancok	.۳۳
Jonathan Marks	.۳۴
Jeremy Harmer	.۳۵
Minimal pairs	.۳۶
gadgets and props	.۳۷

۷. شیوه گفتار آهسته^{۳۸} (نونان، ۲۰۰۳: ۱۱۸-۱۱۹).
۸. شیوه ردگیری^{۳۹} (نونان، ۲۰۰۳).
۹. شیوه ایفای نقش^{۴۰} (نونان، ۲۰۰۳: ۱۱۷).
۱۰. شیوه زنجیره‌ای^{۴۱} (جرالد کلی^{۴۲}، ۲۰۰۷: ۱۶).
۱۱. آموزش آواها در درون واژه (سلس‌مورسیا و همکاران، ۲۰۱۱).
۱۲. تمرین برای آموزش تشخیص و تقلید صدا (نونان، ۲۰۰۳).
۱۳. تمرین درک احساس (سلس‌مورسیا و همکاران، ۲۰۱۱).
۱۴. آموزش تلفظ از طریق تولید کردن؛ برای آموزش تلفظ به این شیوه، تمرین‌های بسیاری از جمله تقلید، بلندخوانی، بازگویی^{۴۳} و توصیف تصویر وجود داد (سلس‌مورسیا و همکاران، ۲۰۱۱).

۲-۱. پیشنهاد مطالعات خارجی و داخلی

جانت گودوین^{۴۴} (۲۰۰۱)، فرایند آموزش تلفظ را به دو طبقه تقسیم می‌کند؛ دسته نخست شامل آموزش همخوانها و واکه‌های است که از آنها با عنوان مشخصه‌های زنجیری یاد می‌کند و دسته دوم را آموزش مشخصه‌های زبرزنجدی می‌داند که در بردارنده آموزش تکیه و آهنگ کلام است. به باور گودوین لازم است در کلاس‌های آموزش زبان هر دو مشخصه، در کنار هم آموزش داده شوند (نقل از سلس‌مورسیا و همکاران، ۲۰۱۴: ۱۳۶).

هلن فرزر^{۴۵} (۱۹۹۹) در مورد نیاز به آموزش تلفظ اذعان می‌کند که امروزه معلمان آموزش زبان دوم براین باورند که آموزش تلفظ صریح، بخشی ضروری در دوره‌های آموزش زبان به شمار می‌رود. از سوی دیگر نیز اعتماد به نفس بالایی که برگرفته از تلفظ مناسب برای تعامل^{۴۶} با سخنگویان بومی^{۴۷} است، بسیار ضروری و مهم جلوه می‌کند و اهمیت بسزای آن در همه جنبه‌های دیگر

slow motion speaking .۳۸

tracking method .۳۹

role-plays method .۴۰

chaining method .۴۱

Gerald Kelly .۴۲

retelling .۴۳

Janet Goodwin .۴۴

Helen Fraser .۴۵

interaction .۴۶

native speakers .۴۷

زبانی قابل تشخیص است. از دیگر سو، تلفظ ضعیف داشتن نیز می‌تواند تأثیر نامطلوبی بر روی مهارت‌های زبانی^{۴۸} زبان‌آموزان در پیشرفت تحصیلی و کار اجتماعی آنها داشته باشد. وی در این زمینه اشاره می‌کند که: «گرچه دور از انتظار است که زبان‌آموزان بتوانند به لهجه شبه‌بومی^{۴۹} صحبت کنند، اما تمرين تلفظ می‌تواند فهم‌پذیری^{۵۰} (قابلیت فهم) زبان‌آموزان را بسیار بالا ببرد. پر واضح است که تقویت تلفظ عمدتاً حاصل تعامل واقعی با سخنواران بومی است، اما بسیاری از زبان‌آموزان برای تقویت تلفظ به آموزش مستقیم نیاز دارند. ممکن است تجویز یک لهجه معیار برای بسیاری از زبان‌آموزان مشتمل‌کننده به نظر آید و آنها مایل باشند و بخواهند که در ادای تلفظ آزاد باشند، اما منطقی به نظر نمی‌رسد که وجود چنین آزادی‌ای به عدم آموزش تلفظ بینجامد.

شوریختانه، پژوهش در خصوص تدریس و آموزش تلفظ، مانند دیگر حوزه‌ها در آموزش زبان، چندان فراگیر و جامع نبوده است. از این‌رو، تنها برخی پژوهش‌های تجربی و نظری به منظور کمک به فهم مراحل یادگیری تلفظ در زبان دوم و عواملی که بر آن تأثیر می‌گذارند، صورت گرفته است. برای مثال، در تحلیل مقابله‌ای^{۵۱}، برخی از جنبه‌های زبان اول تشریح می‌شود که بر شیوه تلفظ در زبان دوم تأثیر می‌گذارد. پژوهش‌های متعددی در زمینه بررسی مقابله‌ای نظام‌های آوایی زبان فارسی در برابر دیگر زبان‌ها در ایران انجام شده است، اما در زمینه آموزش تلفظ زبان فارسی پژوهش‌های اندکی صورت پذیرفته است که در ادامه به معرفی برخی از آنها می‌پردازیم.

مرادی مقدم، حسینی فاطمی و مالک‌زاده (۱۳۹۱) در مقاله‌ای با عنوان «بررسی وضعیت آموزش تلفظ و جایگاه آن در کتاب‌های زبان انگلیسی دوره دبیرستان در ایران» جایگاه و روش آموزش تلفظ را در کتاب‌های انگلیسی دوره دبیرستان در ایران بازبینی کرده‌اند تا به کیفیت آموزش و ارائه اطلاعات مربوط به بخش تلفظ در آن کتاب‌ها پی ببرند. سلطانی مقدم، نصیری، زریا و سپهری‌نیا (۲۰۱۲) در مقاله‌ای با عنوان «آموزش تلفظ: حلقة گمشده زنجیره آموزش^{۵۲}» به توصیف و درک رویکردهای مختلف در آموزش تلفظ پرداخته‌اند. در این پژوهش، ابتدا

language skills. ۴۸

native-like accent. ۴۹

intelligibility. ۵۰

contrastive analysis. ۵۱

Teaching Pronunciation: The Lost Ring of the Chain. ۵۲

به دیدگاه‌های مختلف و قابل تدریس در آموزش تلفظ اشاره شده است. سپس مشخصه‌های زنجیری و زبرزنگیری و جایگاه آنها در برنامه‌های آموزش زبان بررسی شده است. آنان به این نتیجه رسیدند که باید برای اهداف و برنامه‌های آموزش تلفظ از معلمان شبه‌بومی و با لهجهٔ مسلط در صحبت کردن استفاده کرد. این مسئله درک بهتری از آموزش تلفظ زبان دوم که مدت‌ها بی‌اهمیت به نظر می‌رسید، به دست می‌دهد. ابوالحسنی چیمه (۱۳۹۲) در پژوهش خود درباره «تألیف کتاب درسی آموزش زبان فارسی با تأکید بر آموزش تلفظ» با استفاده از رویکرد ارتباطی^{۵۳} به ارائه راهکارهایی در آموزش و تمرین تلفظ در کتاب‌های درسی آموزش زبان فارسی به غیرفارسی‌زبانان پرداخته است. وی با بهره‌گیری از شیوهٔ کل به جزء^{۵۴}، به تمرین بر روی متن‌های حاوی الگوهای تلفظی و نه صرفاً بر واج‌های منفرد تأکید داشته و با پشتونهٔ شواهد خطایی گفتار شفاهی زبان آموزان در حوزه‌های مختلف تلفظی، راهکارهایی را به منظور تألیف در کتاب درسی آموزش زبان فارسی، به صورت تمرین مطرح کرده است. قنبری (۱۳۹۵) در کتاب آموزش تلفظ زبان انگلیسی به شیوهٔ قدم به قدم، برای پاسخگویی به نیازهای آموزشی و سهولت در یادگیری تلفظ زبان انگلیسی، به همهٔ مطالب مربوط به مؤلفهٔ تلفظ اعم از علائم آوایی، تکیه، وزن و آهنگ جمله پرداخته است و مطالب آموزشی موجود را در ده بخش و سه سطح مقدماتی، متوسط و پیشرفته به زبان سیار ساده توضیح داده است. در این مجموعه به منظور تسلط یافتن بر مطالب و خودآزمایی، در پایان هر درس، آزمون و تمرین به همراه پاسخ آنها آمده است. نویسنده بر این باور است که مطالبی که در فایل صوتی (لوح فشرده) ضبط شده است، می‌تواند تأثیر بسیار زیادی بر آموزش تلفظ داشته باشد.

پس از بررسی پژوهش‌های خارجی و داخلی می‌توان گفت که آموزش تلفظ در پژوهش‌های خارجی دقیق‌تر و کارآمدتر بوده و در آنها به دو مشخصهٔ آموزش تلفظ (مشخصه‌های زنجیری و زبرزنگیری) در کنار هم توجه شده است اما در پژوهش‌های ایرانی تنها به آموزش الفبا و تحلیل‌های مقابله‌ای نظام آوایی زبان فارسی با زبان‌های دیگر پرداخته شده است و تقریباً اثری از آموزش عناصر زبرزنگیری در آنها مشاهده نمی‌شود.

نقطه اوج اهمیت آموزش تلفظ در روش ارتباطی^{۵۵} قرار دارد و روش ارتباطی، به مثابه روشی غالب در آموزش زبان قرار گرفت. تمرکز بر زبان به عنوان یک ابزار ارتباطی، اصلی‌ترین هدف روش ارتباطی است و این هدف به اهمیت آموزش تلفظ جان تازه‌ای بخشدید. در این روش، آموزش تلفظ از طریق آموزش آوایی، بلندخوانی، ضبط صدا، ابزار دیداری و مانند این‌ها انجام می‌شود. در روش تکلیف محور^{۵۶} نیز که گونه‌ای قوی از روش ارتباطی است، آموزش تلفظ با تکلیف‌های متعددی صورت می‌گیرد.

۲. بحث و روش پژوهش

پژوهش حاضر به روش کتابخانه‌ای انجام شده است. ابتدا مجموعه آثاری با محوریت تلفظ و آموزش آن، مطالعه، بررسی و نقد شده‌اند. سپس مباحث نظری این حوزه مطالعه شدند تا بنيادهای لازم برای تحقیقی نظاممند و نظریه‌محور فراهم آید. در پی آن، سه فهرست وارسی براساس ویژگی‌های رویکردها و مجموعه‌ای از اصول، روش‌ها و تکنیک‌ها برای ارزیابی نحوه آموزش تلفظ در منبع آموزشی برگزیده، ارائه شد و کوشیده شد تا تحلیلی متفاوت از تلفظ زبان فارسی صورت پذیرد. درنهایت، مجموعه کتاب‌های آموزش فارسی به فارسی (فردی، زهرا و ناطق، ۱۳۸۹) در قالب سه فهرست وارسی تجزیه و تحلیل شدند که عبارت‌اند از: ۱. فهرست وارسی نحوه ارزیابی آموزش تلفظ بر مبنای رویکرد بدلی - شهودی ۲. فهرست وارسی نحوه ارزیابی آموزش تلفظ بر مبنای رویکرد تحلیلی - زبانی. همچنین (الن کائینگزورث^{۵۷} ۲۰۰۷) در کتاب «چگونه کتاب درسی خود را برگزینیم^{۵۸}» در بخش آواشناسی، ملاک‌های یک کتاب خوب را معرفی کرده است که در پژوهش فوق به صورت یک پرسشنامه بازطراحی شده است تا بتوانیم براساس آن مجموعه آموزشی فوق را تحلیل کنیم. ۳. فهرست وارسی نحوه ارزیابی آموزش تلفظ بر مبنای چارچوب کائینگزورث (۲۰۰۷). برای بررسی رویکردهای به کار رفته در سه فهرست وارسی گفته شده، مجموعه آموزشی منتخب براساس فهرست وارسی ارزیابی چارچوب کائینگزورث

communication method.^{۵۵}

task-based.^{۵۶}

Alan cunningsworth.^{۵۷}
Choosing Your Coursebook.^{۵۸}

با مقیاس ارزیابی طیف لیکرت و محاسبه کمی آن بر اساس فرمول شماره (۱)

$$\left(\frac{x}{100} = \frac{\text{میانگین امتیازها}}{\text{حداکثر نمره}} \right) \text{محاسبه درصد}$$

و فهرست‌های وارسی ارزیابی رویکرد بدلی - شهودی و تحلیلی - زبانی بر اساس مقیاس ارزیابی دوقطبی و محاسبه کمی آن بر اساس فرمول شماره (۲)

$$\left(\text{محاسبه درصد} = \frac{\text{جمع کل گویی‌های یا پاسخ مثبت}}{\text{تعداد کل گویی‌ها}} * 100 \right)$$

بررسی و تحلیل شدند و نتایج تحلیل آماری این پژوهش در قالب جدول‌ها و نمودارهای مرتبط نمایش داده شده است. در آموزش رویکرد تکلیف‌محور، زبان به خودی خود تدریس نمی‌شود، بلکه ابزاری برای تکمیل و انجام تکلیف‌های آموزشی است. در این آموزش منظور از تکلیف‌ها، فعالیت‌هایی است که با هدفی غیر از یادگیری زبان طراحی می‌شوند، اما اجرای آنها باعث افزایش توانایی‌های زبانی می‌شود (ویلیس و ویلیس^{۵۹}، ۲۰۰۷). تکلیف‌ها، فعالیت‌های واقعی هستند که بر مبنای تحلیل نیاز شناسایی و طراحی شده‌اند، لذا محتوای آنها شامل مجموعه‌ای از کارهای هدفمند است که زبان‌آموزان برای انجام آنها باید از زبان دوم / خارجی استفاده کنند. برای مثال: تقاضای شغل، کسب اطلاعات درباره مسکن، پروازها، رستوران‌ها، تکمیل یک فرم اداری نمونه‌هایی از تکلیف‌ها هستند. در حقیقت این فعالیت‌ها فرصت‌های زبان‌آموزی‌اند (همان). در پایان، براساس نتایج به دست آمده یک طرح پیشنهادی برای آموزش تلفظ زبان فارسی مطابق چرخه تکلیف در رویکرد تکلیف‌محور (پیش تکلیف^{۶۰}، تکلیف^{۶۱} و پس تکلیف^{۶۲}) ارائه شد. برای مثال، برای آموزش تلفظ مطابق با این رویکرد در مرحله پیش تکلیف که مرحله آماده‌سازی است، آشنایی

اولیه با موضوع درس به روش‌های مختلف انجام می‌شود. در مرحله تکلیف که مرحله برنامه‌ریزی و گزارش است، فارسی آموزان می‌توانند تکلیف‌های خود را به روش‌های متفاوتی تکمیل کنند (مانند تقلید و تکرار). در نهایت در مرحله پس تکلیف که مرحله تمرکز زبانی است، فارسی آموزان آنچه را انجام داده‌اند، مرور می‌کنند و به آنها بازخورد مؤثر داده می‌شود. از این‌رو، روند کامل مراحل سه‌گانه رویکرد تکلیف‌محور برای آموزش تلفظ زبان فارسی در جدول ۱-۴ قرار گرفته است.

نزدیک به سیصد و چهل منبع آموزشی در حوزه آموزش زبان فارسی به غیرفارسی‌زبانان وجود دارد (دیرمقدم و همکاران، ۱۳۹۷). این منابع آموزشی، از یک جلد تا ده جلد متغیر هستند. منبع ده‌جلدی همچون آموزش زبان فارسی به فارسی (فردی، زهراei و ناطق، ۱۳۸۹) و منبع یک‌جلدی مانند آموزش فارسی برای خارجیان (دارابی و همکاران، ۱۳۸۱). از این‌رو، پژوهشگران برای بررسی جامع‌تر و دقیق‌تر از بین مجموعه‌های آموزشی موجود مجموعه کتاب‌های آموزش فارسی به فارسی را برگزیده‌اند. مجموعه کتاب‌های آموزش فارسی به فارسی مرکز آموزش زبان و معارف اسلامی المصطفی شامل یک جلد کتاب مقدمه، چهار جلد کتاب آموزشی و دو جلد کتاب شامل داستان‌های کوتاه و حکایت‌های است. در مقدمه کتاب آمده است که برای اولویت‌بخشی به مهارت شنیداری و به دنبال آن مهارت گفتاری، کتاب اول به دو جلد تقسیم شده است. جلد اول آن با نام مقدمه هشت درس دارد و با هدف آموزش مهارت‌های شنیداری و گفتاری زبان فارسی با استفاده از واژه‌ها و جمله‌های پایه و تصاویر آموزشی تهیه و تدوین شده است. جلد دوم کتاب اول، شامل ۱۲ درس با همان ظاهر جلد اول و با هدف تقویت و تثبیت مهارت شنیداری و گفتاری زبان آموزان به آموزش مهارت‌های نوشتن و خواندن می‌پردازد. کتاب‌های دوم، سوم و چهارم به صورت رنگی و با هدف آموزش چهار مهارت زبان‌آموزی، هریک در ۲۰ درس به چاپ رسیده است و در پایان هر کتاب از واژه‌نامه تصویری استفاده شده است. کتاب‌های پنجم، ششم و هفتم با تصاویر سیاه و سفید، بیشتر به خواندن، نوشتن، درک مطلب و ادبیات فارسی می‌پردازند. این کتاب‌ها نیز هر کدام به ۲۰ درس تقسیم می‌شوند و هریک از جلد‌های این مجموعه، کتاب

کار نیز دارد. مجموعه یادشده هیچ نظریه‌ای را به مثابه پشتوانه برای خود معرفی نمی‌کند. هرچند به نظر می‌رسد که روش شنیداری - گفتاری^{۶۳}، روشی غالب در تمرین‌ها باشد، اما در بسیاری از دروس، حتی به اصول این روش پایبندی دیده نمی‌شود.

جدول ۱-۲: معرفی مشخصات کلی مجموعه آموزش فارسی به فارسی

مخاطبان	سطوح	تعداد جلد و مواد آموزشی	ناشر	سال نشر	نویسندان
طلاب خارجی	در این مجموعه سطح‌بندی مشخصی وجود ندارد	۷ جلد کتاب درس ۷ جلد کتاب کار فایل‌های صوتی و تصویری	مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی	۱۳۸۹	اصغر فردی احمد زهراei محمد ناطق

۳. تجزیه و تحلیل

در این پژوهش نحوه آموزش تلفظ زبان فارسی در مجموعه کتاب‌های آموزشی آموزش فارسی به فارسی مطابق سه جدول ۱-۳، ۲-۳ و ۳-۳ بررسی شد که نتایج آنها در نمودار ۱-۴ آمده است. شایان ذکر است که اگر مؤلفان مجموعه آموزشی منتخب از گویه خاصی تبعیت کرده باشند، گزینه (بله) در جدول‌ها پررنگ شده است و یک امتیاز مثبت لحاظ شده است و اگر از گویه خاصی تبعیت نکرده باشند در مقیاس (خیر) پررنگ شده است و امتیازی محسوب نشده است. در پایان برای محاسبه نهایی مجموع امتیازهای مثبت را در نظر می‌گیریم.

جدول ۳-۱: بازنمایی نحوه آموزش تلفظ در مجموعه آموزش فارسی به فارسی براساس رویکرد بدلی - شهودی

مقیاس		گویه	روش	تُر	وُنگ
خیر	بله				
☐	☒	۱. فعالیت‌هایی با عنوان گوش کن و تکرار کن (ارتباط بین شنیدن و تقلید تلفظ) ۲. فعالیت‌هایی با عنوان گوش کن و بخوان (ارتباط بین شنیدن و تلفظ)	شنیدن و گفتن	۱	
☐	☒	۱. تمرين‌هایی با شنیدن فایل صوتی متن درس یا گفته‌های معلم و تکرار همزمان آنچه که شنیده می‌شود.			
☒	☐	۱. تمرين‌هایی با تقسیم‌بندی یک جمله به بخش‌های کوچک‌تر و تکرار هر بخش از جانب زبان آموز به همراه معلم و در نهایت ساختن جمله کامل	زنجیره‌ای	۳	
☐	☒	۱. فعالیت‌های شنیداری برای تشخیص و تقلید صدا و نوع تلفظ قشرهای اجتماعی گوناگون مانند: آموزگار، تاجر، پزشک، کشاورز ... ۲. فعالیت‌های شنیداری برای پی بدن به مشخصه‌های زنجیری و زبرزنجیری گفتار			
☐	☒	۱. خواندن متن‌ها و گفت‌وگوهای کتاب به صورت انفرادی ۲. خواندن متن‌ها و گفت‌وگوهای کتاب به صورت گروهی	آموزش تشخیص صدا	۴	بدلی - شهودی
☒	☐	۳. بازگویی: تمرين‌هایی به صورت شعر، داستان و گفت‌وگو که زبان آموز آذها را بازگو کند. ۴. توصیف تصویر: تمرين‌های تصویری که زبان آموز درباره تصویر صحبت کند.			
۷		مجموع امتیازهای مثبت:			

پس از امتیازدهی به جدول ۱-۳، مجموع امتیازهای مثبت در آن ۷ امتیاز است. براساس این فهرست وارسی، تنها روش زنجیره‌ای است که به طور کامل در کتاب مشاهده نشده است. با توجه به امتیازی که از فهرست وارسی موجود در جدول ۱-۳ و محاسبه مراحل یادشده طبق فرمول شماره (۲) به دست می‌آید، میزان بازنمایی رویکرد بدلی - شهودی در آموزش تلفظ در مجموعه آموزش فارسی به فارسی %۷۰ به دست آمده است.

جدول ۲-۳: بازنمایی نحوه آموزش تلفظ در مجموعه آموزش فارسی به فارسی براساس رویکرد تحلیلی - زبانی

ردیف	نحوی	روش	عنوان	مقیاس	
				خیر	بله
۱	۱. آموزش آواها از طریق نمودار رنگ - آوا ۲. تمرين های تشخیصی که صدای جدید در واژه ها پوشانده شده است. ۳. تمرين های تشخیصی که صدای جدید در آنها باید رنگ شوند یا دور آن خط کشیده شود. ۴. نمایش همخوان ها و اکدها در جدول (روش صامت)	آموزش تلفظ از طریق ابزار و وسائل	۱		
۲	۱. بحث و گفت و گوی دو نفره با چند نفره در مورد مسائل مختلف ۲. فعالیت های دو نفره جور کردن و تکمیل کردن گفت و گوها	فعالیت های دو نفره یا گروهی	۲		
۳	۱. تمرين برای آگاهی هجاهای تکیدار ۲. فعالیت های متنوع برای آگاهی از زیرویمی افتان و خیزان و آهنگ جملات در متن ها با گفت و گوها	تکرار و تقویت تکرار دسته جمعی	۳		
۴	۱. فعالیت های شبیداری برای تشخیص صداها سپس بیان و خواندن آنها ۲. تمرين شبیداری برای تشخیص گووهای تکیدار سپس تولید آنها ۳. تمرين های شبیداری برای تشخیص آهنگ کلام سپس تولید آنها	ابتدا درک و سپس تولید	۴		
۵	۱. آموزش واژه ها در درون واژه ۲. آموزش واژه ها در بافت و جمله (تمرين هایی برای آموزش واژه ها و گووهای تلفظ در جزیان گفتار پیوسته) ۳. آموزش واژه ها در قالب تکلیف های تعاملی به همراه تصویر ۴. فعالیت ها و گفت و گوهای ارتباطی به صورت معنادار ۵. تمرين هایی که منجر به تحلیل واژی و همزمانی آموزش واژه معنا و عدم تفکیک آنها شود.	ارتباط بین صورت و معنا	۵		
۶	۱. آموزش الفای آونگلار و توضیحات اوایی ۲. آموزش از طریق نمودارهای اوایی ۳. ارائه روش نشانه های همخوان ها و اکدها + تمرين هایی از نظام آوایی ۴. تمرين برای پی بردن به جایگاه تکیه در واژه یا جمله	آموزش آوایی و جایه جایی آوایی و تکیه ای	۶		
۷	۱. درک اختلاف واژه ها درون واژه ها و جملات به همراه تکلیف های کوتاه، چند گزینه های و انتخابی (تمرين های تقابلی) ۲. تمرين های همنشینی و جانشینی	جفت کمینه	۷		
۸	۱. تمرين های گفتاری یا شبیداری که زبان آموز بار احساسی آنها را درک کند. ۲. تمرين هایی که زبان آموز با ندانستن معنای دقیق واژه ها و جمله ها بار عاطفی آنها را تشخیص دهد. ۳. شناخت و استفاده عالم نگارشی (،،؛؟!) به منظور خواندن و بیان کردن آهنگ صحیح جملات	تشخیص آهنگ کلام	۸		
۹	۱. ایفای نقش ۲. سخنرانی ۳. تمرين گونه گفتاری زبان	تمرين های شفاهی	۹		
۱۰	۱. استفاده از تمرين های ارتباطی ۲. درگیر کردن زبان آموز با ترکیب واژه های جدید ۳. ارتباط موقعیتی (تمرين هایی که زبان آموز را در محیط زبان دوم یا در کلاس با موضوعات مختلف در موقعیت های مختلف قرار دهد تا تعامل برقرار کند. مانند خرید کردن در فروشگاه)	یادگیری تلفظ از طریق انجام دادن	۱۰		
مجموع امتیاز های مثبت:					
۱۵					

با توجه به امتیاز به دست آمده از فهرست وارسی موجود در جدول ۲-۳ و محاسبه مراحل ذکر شده طبق فرمول شماره (۲)، میزان بازنمایی رویکرد تحلیلی - زبانی در آموزش تلفظ در مجموعه آموزش فارسی به فارسی، ۴۸٪ به دست آمده است. می‌توان گفت که بر مبنای این رویکرد، آموزش تلفظ در این مجموعه با آموزش تلفظ از طریق ابزار و وسائل، ارتباط بین صورت و معنا، آموزش از طریق نمودارهای آوایی، تمرین‌های شنیداری برای تشخیص آهنگ کلام و تقدم درک بر تولید همراه است. مطابق با مقایسه میزان بازنمایی دو رویکرد بدلتی - شهودی و تحلیلی - زبانی در مجموعه آموزش فارسی به فارسی می‌توان گفت که رویکرد بدلتی - شهودی در آموزش تلفظ با ۷۰٪، امتیاز بیشتری را نسبت به رویکرد تحلیلی - زبانی با امتیاز ۴۸٪ به خود اختصاص داده است.

جدول ۳-۳: بازنمایی نحوه آموزش تلفظ در مجموعه آموزش فارسی به فارسی، بر مبنای کائینگزورث (۲۰۰۷)

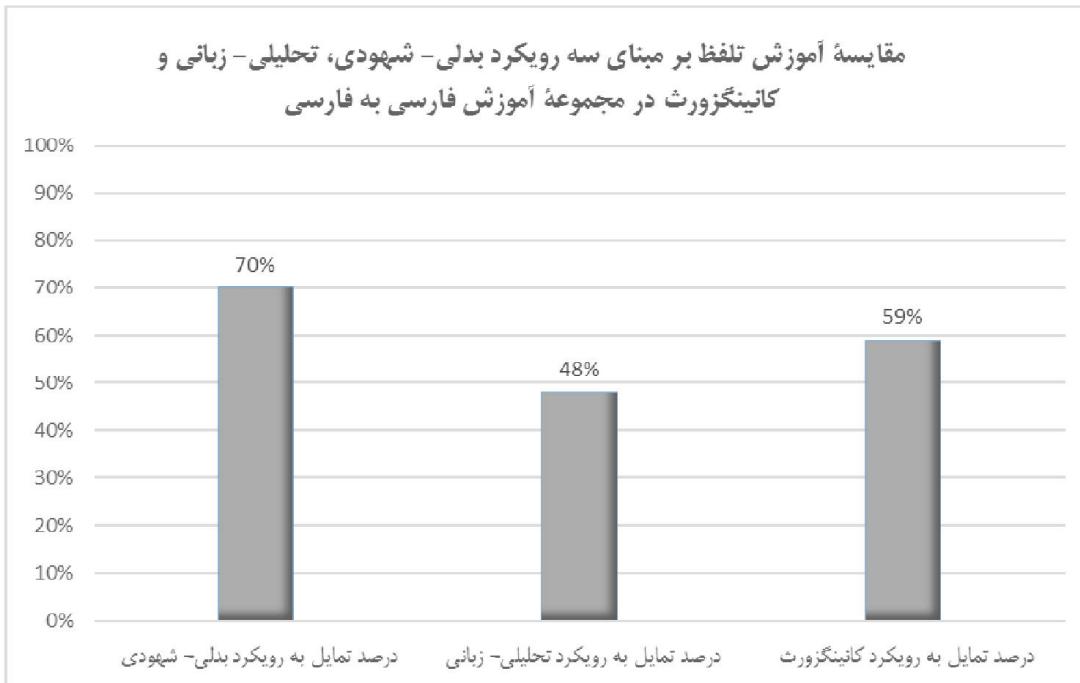
ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	مقیاس	گویه	ردیف
							۱		
		●					زمانی که مباحث آشنایی به صورت گزینشی در کتاب آموزش داده می‌شود، بر حوزه‌هایی از تلفظ که برای رفع نیازهای زبان آموزان مهم است و به جلوگیری از سوءتفاهم کمک می‌کند، تأکید می‌شود.	۱	
				●			تمرین‌های شنیداری متنوع برای درک و شنیدن تلفظ صحیح صدای هجاها، واژه‌ها و جمله‌ها وجود دارد.	۲	
●							از الفبای آوانگاری استفاده شده است.	۳	
●							در صورت استفاده از الفبای آوانگار، کتاب الفبای آوانگار را به زبان آموزان آموزش داده است.	۴	
●							کتاب از اشکال هندسی (اشکال و خطوط) برای نشان دادن تکیه و آهنگ کلام استفاده کرده است.	۵	
		●					در صورت وجود فایل صوتی برای تمرین تلفظ، فایل‌های صوتی الگوهای خوبی را در اختیار زبان آموزان قرار می‌دهند.	۶	
●							گونه گفتاری زبان آموزش داده می‌شود.	۷	
			●				گونه نوشتاری زبان آموزش داده می‌شود.	۸	
	●						تمرین و فعالیت در حوزه آموزش تلفظ وجود دارد.	۹	
		●					میزان تکرار و تمرین مطالب جدید در حوزه تلفظ مناسب است.	۱۰	
●							در حوزه تلفظ، آزمون پیشرفت برای زبان آموزان وجود دارد.	۱۱	
		●					کتاب به آموزش خواندن و نوشتن صدای هجاها، واژه‌ها می‌پردازد.	۱۲	
			●				کتاب به آموزش خواندن متن (نشانه‌های متن پاراگراف‌بندی، عبارت‌های کلامی و ...) می‌پردازد.	۱۳	
			●				میزان استفاده از تصاویر با کیفیت و جذاب در حین آموزش حوزه تلفظ مناسب است.	۱۴	
		●					فایل‌های صوتی از نظر سرعت بیان و کیفیت صدا متناسب با سطح زبان آموزان است.	۱۵	
			●				واژه در بافت (جمله/ عبارت) آموزش داده می‌شود.	۱۶	
				●			کتاب در ابتدا از واژه‌های عینی، پرسامد، کوتاه، ساده، قابل درک و موجود در محیط زندگی استفاده کرده است.	۱۷	
●							تکیه واژه آموزش داده شده است.	۱۸	
●							تکیه عبارت یا جمله آموزش داده شده است.	۱۹	
●							آهنگ کلام (افتان و خیزان) آموزش داده شده است.	۲۰	
مجموع امتیازها:									

از بین تمام گویه‌ها، گویه‌های شماره ۳، ۴، ۵، ۷، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ در مجموعه آموزش فارسی به فارسی امتیازی به خود اختصاص نداده‌اند و می‌توان گفت که در آموزش تلفظ، به موارد استفاده از اشکال هندسی برای نشان دادن تکیه و آهنگ کلام، استفاده از الفبای آوانگار، گونه گفتاری زبان، تکیه واژه، عبارت و جمله و آهنگ کلام استفاده نشده است.

این مجموعه آموزشی، در گویه‌های شماره ۲، ۸، ۱۲، ۱۳، ۱۴ و ۱۶ امتیاز کامل دریافت کرده است و می‌توان ادعا کرد که این مجموعه در حوزه آموزش تلفظ به تمرين‌های شنیداری و متنوع، آموزش خواندن و نوشتن صدایها، هجایا، واژه‌ها، آموزش خواندن متن‌ها و استفاده از واژه‌های عینی و پرسامد اهمیت بسیاری داده است. با استفاده از امتیاز به‌دست آمده از فهرست وارسی موجود در جدول ۳-۳ و محاسبه مراحل یادشده طبق فرمول شماره (۱)، میزان بازنمایی رویکرد کائینگزورث در آموزش تلفظ در مجموعه آموزش فارسی به فارسی ۵۹٪ به دست آمده است.

۴. نتیجه‌گیری و ارائه الگوی پیشنهادی

مطابق بررسی‌های انجام شده، ارزیابی و تحلیل آموزش تلفظ در مجموعه آموزش فارسی به فارسی، بر مبنای سه فهرست وارسی مستخرج نشان می‌دهد که این کتاب‌ها تا حدود ۷۰٪ از رویکرد بدلی-شهودی، ۴۸٪ از رویکرد تحلیلی- زبانی و ۵۹٪ از رویکرد کائینگزورث تبعیت کرده‌اند. بنابراین می‌توان گفت که نگاه مؤلفان، نگاهی مبتنی بر رویکرد بدلی-شهودی بوده است. که در نمودار ۱-۴ میزان بازنمایی و تبعیت مجموعه آموزش فارسی به فارسی در آموزش تلفظ از سه رویکرد گفته شده، نمایش داده شده است.

نمودار ۱-۴: مقایسه میزان تبعیت مجموعه آموزش فارسی به فارسی در آموزش تلفظ از سه رویکرد پیشنهادی

هر یک از نمونه‌ها و شواهد زیر از این مجموعه، میزان صحت تحلیل انجام شده را نشان می‌دهد:

در این مجموعه آموزشی، حروف الفبا در یک جدول کلی به ترتیب آموزش داده شده‌اند و توجهی به میزان کاربرد و بار نقشی آنها نشده است. در ابتدای هر درس از جلد نخست، می‌توان یک گفت‌وگوی دو نفره ساده را از فایل صوتی شنید و با تلفظ واژه‌ها آشنا شد. آموزش تلفظ همه همخوان‌ها به ترتیب حروف الفبا یک‌بار با واکه‌های کوتاه و بار دیگر با واکه‌های بلند به صورت هجای (همخوان واکه = CV) انجام شده است. در این مجموعه، آموزش صداهای هر واچ به همراه تصویری از واژه‌هایی که واچ مورد نظر در آن واژه قرار دارد، صورت می‌گیرد. در این مجموعه، تمرین‌های یکسان و متعددی برای یادگیری حروف الفبا آمده است. ابتدا بر آموزش واچ‌ها سپس، ترکیب آنها تأکید می‌شود. این مجموعه به حوزه‌های تلفظ زبان فارسی اشاره چندانی ندارد، اما برای رفع نیاز

زبان آموزان تنها از فایل‌های صوتی برای تلفظ صحیح واژه‌ها، واژه‌ها و جمله‌ها استفاده می‌کند. در این مجموعه، بخشی با عنوان «گوش کن و تکرار کن» وجود دارد که زبان آموز باید به فایل صوتی متن درس گوش دهد و آن را تکرار کند. از این رهگذر، زبان آموز با نحوه تلفظ واژه‌ها آشنا می‌شود و می‌تواند به درستی آنها را ادا کند. بنابراین، می‌توان گفت که در این مجموعه از روش ردگیری (شنیدن فایل صوتی یا گفته معلم و تکرار آنچه که شنیده می‌شود) استفاده شده است. همچنین، می‌توان گفت که کتاب برای آموزش تلفظ، روش زنجیره‌ای را به کار نبرده است. کتاب با بهره‌گیری از فایل صوتی مناسب در این مجموعه، به تمرين‌های تشخیصی شنیداری پرداخته است؛ تمرين‌هایی که زبان آموز تشخیص می‌دهد کدام صدایها متعلق به کدام تصویر است.

مجموعه آموزش فارسی به فارسی، از آموزش گونه گفتاری زبان فارسی چشم‌پوشی کرده است. در این مجموعه آموزشی، از نمودار رنگ - آوا، جدول‌های نمایش همخوان‌ها و واکه‌ها استفاده شده است، اما از نشانه‌هایی برای مشخص کردن هجاهای تکیه‌بر و نشانه‌هایی برای نمایش آهنگ کلام (افتان و خیزان) استفاده نشده است. در مجموعه یادشده، به تکیه و آهنگ کلام اشاره‌ای نشده و از آموزش آن چشم‌پوشی شده است و آموزش ارتباطی و موقعیتی نیز، مورد غفلت واقع شده است. این مجموعه آموزشی، تنها از طریق فایل صوتی و علائم نگارشی (..، ؟!) به خواندن و بیان کردن آهنگ جملات توجه کرده است. اما از تمرين و فعالیت برای تشخیص آهنگ کلام استفاده نشده است و از آموزش آن در یادگیری تلفظ زبان فارسی چشم‌پوشی شده است. با توجه به یافته‌های پژوهش، به نظر نگارنده این سطور دلیل پراکندگی در رویکردهای آموزش تلفظ در مجموعه آموزشی مورد نظر، این است که این مجموعه آموزشی، آموزش تلفظ را با آموزش الفبا یکسان تلقی کرده است؛ حال آن که آموزش حروف الفبا بخشی از آموزش تلفظ زبان است و بخش‌های مهم‌تر آن که شامل مشخصه‌های زیرزنجیری زبان است، در آموزش الفبا گنجانده نمی‌شوند.

براساس گفته‌های فوق و یافته‌های حاصل از بررسی مجموعه فوق، نگارنده طرح درس زیر را برای آموزش تلفظ زبان فارسی پیشنهاد می‌کند. این طرح

درس، برگرفته از الگوی رویکرد تکلیف محور و در سه مرحله پیش تکلیف، تکلیف و پستکلیف طراحی شده است.

جدول ۱-۴: الگوی پیشنهادی برای آموزش تلفظ مطابق با رویکرد تکلیف محور

مرحله تدریس	مراحل	توضیحات	ترتیب مراحل
			معرفی و آشنایی اولیه با موضوع
پیش تکلیف		این مرحله، مرحله آماده سازی است. هدف کلی این مرحله، آماده کردن زبان آموز برای مرحله بعدی است. در این مرحله، زبان آموزان باید از طریق آشنایی با موضوع و هدفها برای تکمیل تکلیف آماده شوند.	آگاهی افزایی و توضیحات نظاممند از طریق شنیدن و دیدن
			ایجاد فرصت برای زبان آموزان در درک و تشخیص صدای واژه ها در درون واژه
تکلیف		هدف این مرحله، تکمیل تکلیف ها است. این مرحله شامل برنامه ریزی و گزارش است. زبان آموزان می توانند تکالیف را به صورت دونفره، گروهی یا انفرادی کامل کنند.	ارائه فعالیت های شنیداری برای درک بیشتر از صدایها
			پخش آواز، سرود یا داستان در کلاس درس
			تمرکز بر آموزش تلفظ واژه های زبان و جایگاه حضورشان در واژه
			تقلید و تکرار زبان آموزان
			آموزش محل قرارگیری تکیه در واژه های مشخص
			آگاهی افزایی از صدای واژه ها با مقایسه جفت های کمینه
			تولید و تکرار
			تمرین های تشخیصی
پس تکلیف		این مرحله، مرحله تمرکز زبانی است. زبان آموزان در این مرحله یک بازآندیشی بر تکلیف خواهند داشت و آنچه را که انجام داده اند، مرور می کنند و به آنها بازخورد داده می شود تا حوزه های مشکل آفرین را بازنگری کنند.	تمرین تلفظ در قالب تکلیف های ارتباطی. به این صورت که زبان آموزان باید با تلفظ صحیح، مفهوم را به یکدیگر برسانند.
			مرور و بازنگری مراحل انجام شده

بررسی منابع موجود در خصوص نحوه پرداختن آنها به مؤلفه تلفظ نشان می‌دهد که مؤلفان کتاب‌های درسی، آموزش این مؤلفه را با آموزش الفبا یکسان پنداشته‌اند. حال آن که، آموزش الفبا جزئی از آموزش تلفظ است و مؤلفة تلفظ مقوله‌های متعددی همچون آهنگ، تکیه و سرعت گفتار را دربردارد. چه بسا دلیل چنین برداشت نادرستی از سوی مؤلفان و مدرسان به این نکته بازگردد که آموزش الفبا مقدمه بنیادی تسلط بر تلفظ زبان است. به بیان دیگر، این مجموعه آموزشی تمایزی بین تمرین خط و یاد گرفتن نوشتن مقدماتی و تلفظ حروف الفبا قائل نبوده است. این در حالی است که نوشتن مقدماتی و تلفظ الفبا دو مقوله جدا از هم هستند. همان‌گونه که زبان‌آموزی از سوادآموزی جداست و باید قبل از سوادآموزی اتفاق بیفتد، تلفظ حروف الفبا و نحوه نوشتن آنها نیز دو مسئله جدا از هم هستند. فارسی‌آموز ابتدا باید یاد بگیرد که (آ) آوایی متفاوت با (ای) است، سپس نوشتن (آ) و (ای) را یاد بگیرد.

منابع

۱. ابوالحسنی‌چیمه، زهرا (۱۳۹۲). تألیف کتاب درسی آموزش زبان فارسی با تأکید بر آموزش تلفظ. پژوهش و نگارش کتب دانشگاهی، ش. ۲۸، ۶۱-۳۶.
۲. دارابی، سیامک و همکاران (۱۳۸۱). آموزش فارسی برای خارجیان. چاپ اول. لاهیجان: نیکنگار
۳. دبیرمقدم، محمد، قره‌گزی، مهری و اصغرپور ماسوله، مهرداد (۱۳۹۷). کتابشناسی توصیفی آرفا آموزش زبان فارسی به غیرفارسی‌زبانان. تهران: دانشگاه علامه طباطبائی.
۴. فردی، اصغر، زهرا، احمد و ناطق، محمد (۱۳۸۹). آموزش فارسی به فارسی. کتاب اول جلد اول. قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.
۵. فردی، اصغر، زهرا، احمد و ناطق، محمد (۱۳۹۰). آموزش فارسی به فارسی. کتاب کار جلد اول. قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.
۶. فردی، اصغر، زهرا، احمد و ناطق، محمد (۱۳۸۹). آموزش فارسی به فارسی. کتاب اول جلد دوم. قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.
۷. فردی، اصغر، زهرا، احمد و ناطق، محمد (۱۳۹۰). آموزش فارسی به فارسی. کتاب کار جلد دوم. قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.
۸. فردی، اصغر، زهرا، احمد و ناطق، محمد (۱۳۹۰). آموزش فارسی به فارسی. کتاب درس جلد سوم. قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.
۹. فردی، اصغر، زهرا، احمد و ناطق، محمد (۱۳۹۰). آموزش فارسی به فارسی. کتاب کار جلد سوم. قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.
۱۰. فردی، اصغر، زهرا، احمد و ناطق، محمد (۱۳۸۹). آموزش فارسی به فارسی. کتاب درس جلد چهارم. قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.
۱۱. فردی، اصغر، زهرا، احمد و ناطق، محمد (۱۳۸۹). آموزش فارسی به فارسی. کتاب کار جلد چهارم. قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.
۱۲. فردی، اصغر، زهرا، احمد و ناطق، محمد (۱۳۸۷). آموزش فارسی به فارسی. کتاب درس جلد پنجم. قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.
۱۳. فردی، اصغر، زهرا، احمد و ناطق، محمد (۱۳۸۹). آموزش فارسی به فارسی. کتاب کار جلد پنجم. قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.
۱۴. فردی، اصغر، زهرا، احمد و ناطق، محمد (۱۳۸۷). آموزش فارسی به فارسی. کتاب درس جلد ششم. قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.
۱۵. فردی، اصغر، زهرا، احمد و ناطق، محمد (۱۳۸۹). آموزش فارسی به فارسی. کتاب کار جلد ششم. قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.

۱۶. فردی، اصغر، زهراei، احمد و ناطق، محمد (۱۳۸۷). آموزش فارسی به فارسی. کتاب درس جلد هفتم. قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.
۱۷. فردی، اصغر، زهراei، احمد و ناطق، محمد (۱۳۸۹). آموزش فارسی به فارسی. کتاب کار جلد هفتم. قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.
۱۸. قنبری، عبدالله (۱۳۹۵). آموزش تلفظ زبان انگلیسی به شیوه قدم به قدم. تهران: جنگل.
۱۹. مرادی‌مقدم، مصطفی، حسینی فاطمی، آذر و مالک‌زاده، شیرین (۱۳۹۱). بررسی وضعیت آموزش تلفظ و جایگاه آن در کتاب‌های زبان انگلیسی دوره دبیرستان در ایران. *فصلنامه پژوهش‌های زبان و ادبیات تطبیقی*. ش. ۲ (پیاپی ۱۰). ۱۸۹-۲۰۹.
۲۰. وبگاه فرهنگستان زبان و ادب فارسی: <http://www.persianacademy.ir>

21. Celce-Murcia, M. & D. M. Brinton and J. M. Goodwin (2011). *Teaching pronunciation: A reference for teachers of other language*. Cambridge: Cambridge university press.
22. Cummingsworth, A. (2007). *Choosing your coursebook*. Oxford: Heinemann.
23. Fraser, H., & Perth, H. F. (1999). "ESL pronunciation teaching: Could it be more effective". *Australian Language Matters*, 7(4), 7-8.
24. Goodwin, J. (2001). "Teaching pronunciation". *Teaching English as a second or foreign language*, 3, 117-137.
25. Hancock, M. (2003). *English Pronunciation in Use Intermediate Book with Answers, with Audio*.Cambridge: Cambridge University Press.
26. Harmer, J. (2012). *Essential teacher knowledge*. Longman: Pearson Longman.
27. Kelly, G. (2007). *How To Teach Pronunciation*. Longman: Pearson Education India.
28. Lian, H. M. (1997). "This is Chickenfits: the effect of Pronunciation On Writing". *RELC Journal*, Vol. 28, No. 2, Sage, 22-34.
29. Marks, J. (2007). *English Pronunciation in Use Elementary Book with Answers, with Audio*. Cambridge: Cambridge University Press.
30. Moghaddam, M. S., Nasiri, M., Zarea, A., & Sepehrinia, S. (2012). "Teaching Pronunciation: The Lost Ring of the Chain". *Journal of Language Teaching & Research*, 3(1), 215-219.
31. Nunan, D. (2003). *Practical English Language Teaching*. McGraw-Hill/

Contemporary.

32. Nunan, D. (2015). *Teaching English to speakers of other languages: An introduction*. New York: Routledge.
33. Ur, P. (2012). *A course in English language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
34. Willis, J., & Willis, D. (2007). *Doing Task-Based Teaching-Oxford Handbooks for Language Teachers*. Oxford: Oxford University Press.